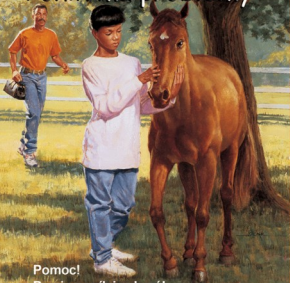

Pony Tím

Poník má problémy

Pomoc!
Pamin poník je chorý!

Jeanne Betancourt

Pony Tím

Poník má problémy

Jeanne Betancourt

Ilustroval Paul Bachem

VYDAVATELSTVO
ARKUS

PONY PALS 3: A Pony in Trouble
Copyright © 1995 by Jeanne Betancourt
Illustrations copyright © 1995 by Scholastic Inc.
All rights reserved. Published by arrangement with
Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA

Translation © by Tomáš Mečíř, 2014
Slovak edition © by ARKUS, 2014

Z anglického originálu A Pony in Trouble,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Scholastic Inc. v roku 1995,
preložil Tomáš Mečíř.

Vydal ARKUS, s.r.o., Senica, v roku 2014
ako svoju 313. publikáciu.

Prvé vydanie
Tlač: Finidr, s.r.o., Český Těšín

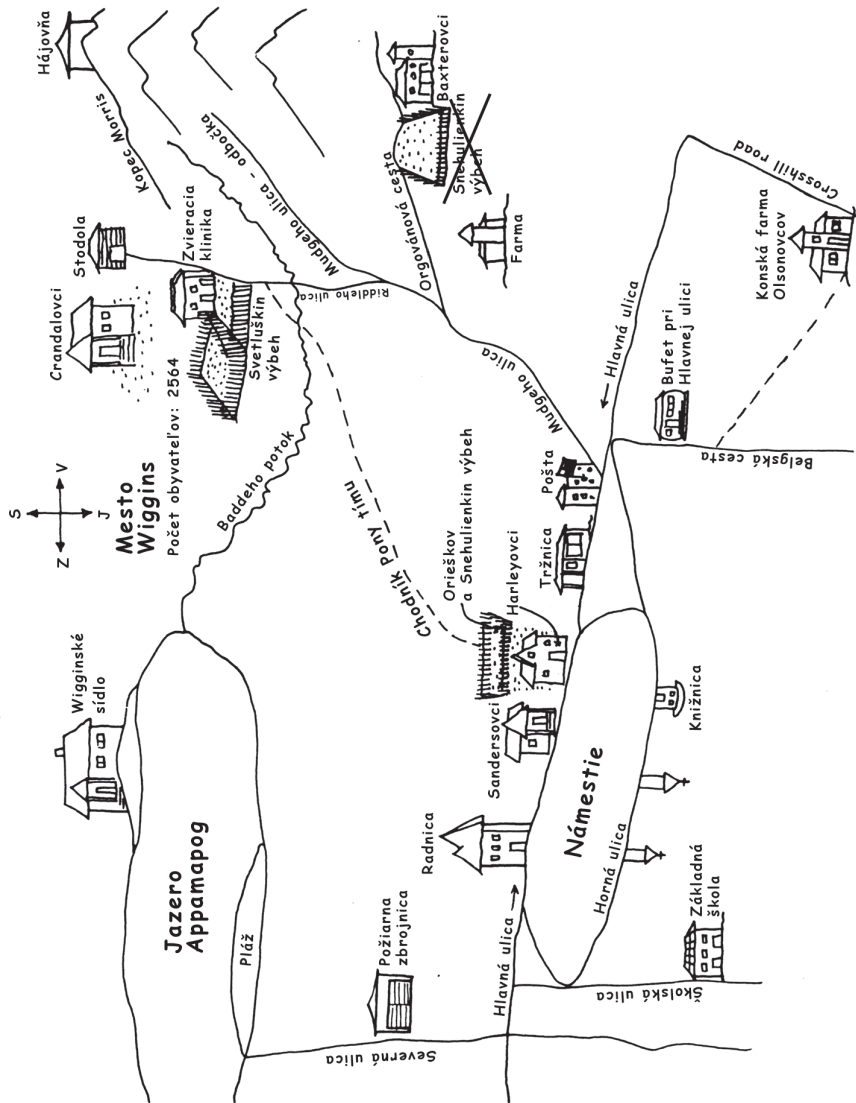
Aktuálny zoznam našich publikácií s možnosťou objednávok
nájdete na internetovej adrese:
www.vydavatelstvoarkus.eu

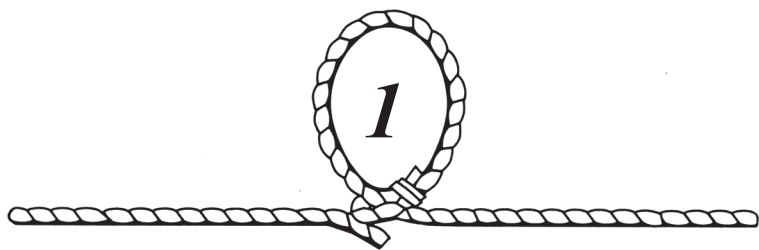
ISBN 978-80-8103-074-1

Pre Ryana

Autorka ďakuje doktorovi Kentovi Kayovi za poskytnutie lekárskych konzultácií k tomuto príbehu.

Vďaka patrí aj Elvii Gignouxovej a Helen Perelmanovej za ich pomoc pri práci s rukopisom.

Nádherné ráno

Pam Crandalová sa prebudila na hlasný štekot svojho psa. Ich rodinný pes Klbko spával v kuchyni. Keď ho skoro ráno pustili na dvor, bývalo jeho štekanie budíčkom pre Pam.

Pam vstala z postele a pozrela sa z okna do výbehu hneď pod ním. Jej gaštanovo sfarbený poník, Svetluška, stál pod veľkým javorom. Tam poník trávil noci. Svetluška sledovala psa pobiehajúceho okolo výbehu. Zaerdžala na Klbka, akoby mu chcela povedať, dobré ráno, prečo všetok ten rozruch?

Pam sa obliekla, zjedla za misku cereálií a vyšla von nakrímiť Svetlušku. Keď Svetluška uvidela

Pam, priklusala k nej. Než Pam otvorila bránku výbehu, Svetluška tam už čakala, aby ju zľahka drgla do pleca, čo býval jej obvyklý pozdrav. Pam pozdrav opätovala tak, že poníka objala okolo krku.

„Sú jarné prázdniny,“ prihovorila sa Svetluške. „Znamená to, že celé dni budeme tráviť spolu.“

Pam dala Svetluške čerstvú vodu na pitie a ovos so senom. „Najedz sa,“ povedala poníkovi. „Dnes ideme na veľký výlet.“

Potom nechala Svetlušku jesť a vybrala sa do stajne porobiť všetky ranné práce. Zima bola konečne preč a ju čakal celý týždeň jarných prázdnin. Vedela, že jej najlepšie priateľky Anna Harleyová a Lulu Sandersová si teraz tak isto plnia svoje povinnosti v stajni. Keď skončia, vysadnú na poníky Oriška a Snehulienku a prídu za ňou sem. Spolu vyrazia cez les po cestičke dlhej poldruha míle, ktorá spája domy, kde býva Pam a Anna. Tri priateľky ju nazývali Chodník Pony tímu.

Pam práve vychádzala zo stajne, keď si na dverách maminej kancelárie, ktorú si jej mama

zriadila v stodole, všimla akýsi plagát. Pobrala sa ku dverám, aby si ho lepšie obzrela. Bolo na ňom napísané: WIGGINSKÁ PREHLIADKA KONÍ.

Pam práve čítala plagát, keď na pleci zacítila dotyk akejsi ruky. Podskočila, zdvihla hlavu a vedľa seba uvidela stáť svoju mamu.

„Prepáč, že som ťa vylakala, moja,“ povedala pani Crandalová. „Myslela som, že ma počuješ prichádzať.“ Ukázala na plagát. „No nevyzerá ten plagát na prehliadku koní dobre?“

„Vyzerá skvele,“ potvrdila Pam.

„Je naozaj škoda, že sa so Svetluškou nechceš zúčastňovať prehliadok,“ poznamenala pani Crandalová. „Svetlušku som vybrala predovšetkým preto, lebo som vedela, že by z nej bol pre teba skvelý výstavný poník.“

Pam sa pamätala na ten deň pred dvoma rokmi, kedy ju rodičia odviezli na Echovu farmu, aby si vybrala connemarského ponyho. Vyskúšala dvoch z nich, no potom pán Echo priviedol Svetlušku. Keď na nej Pam prešla niekoľko okruhov okolo výbehu, bolo jej jasné, že Svetluška je perfektne vycvičená.

Hneď po prvej jazde si pozorne prezrela Svetluškinu hlavu. Práve vtedy si všimla, že poník má na čele biely fliačik, pripomínajúci obrátené srdce. Jej pozornosti neunikol ani bystrý, priateľský pohľad v Svetluškiných tmavých očiach.

Pam sa zdalo, ako keby sa jej Svetluška prihovárala: „Tak už pod'. Vezmi si ma domov. Veď predsa vieš, že patríme k sebe.“ V tej chvíli bolo Pam úplne jasné, že ona a tento poník jednoducho musia byť spolu.

Pam sa otočila k mame. „Ty si predsa Svetlušku nevybrala, mami. Bola som to ja.“

„To je pravda,“ súhlasila mama. „Ale postarala som sa o to, aby sme videli len tie poníky, ktoré majú šancu uspieť na prehliadkach. Bola by som rada, keby si Svetluške umožnila, aby ukázala, čo dokáže.“

Súťaženie na prehliadkach koní bola vec, na ktorú mali Pam a jej mama výrazne odlišný názor. Pani Crandalová sa domnievala, že účasť na prehliadke koní je veľmi dôležitou záležitosťou. Ako učiteľka jazdenia usilovne pripravovala deti na to, aby tam

mohli vystúpiť. Pam mala dojem, že jej mamu sklamalo, keď tam odmietla ísť. Ibaže nemohla si pomôcť. Prehliadky koní neznášala.

„Nevybrala som si Svetlušku preto, aby mohla vyhrať nejaké stužky,“ vyhlásila Pam.

„Účasť na prehliadkach koní znamená oveľa viac než len vyhrávanie stužiek,“ namietla mama.

„No, lenže ja ich skrátka nemám rada,“ odsekla Pam.

„Stavím sa, že tvoje priateľky sa na prehliadke budú chcieť zúčastniť,“ povedala pani Crandalová.

„Snehulienka vie tak dobre skákať! A myslela som si, že Anna bude rada, že tá prehliadka sa má konať na farme Reggieho Olsona, kde kúpila Orieška.“

Pam mame zamlčala, že svojim priateľkám o tej prehliadke koní zatiaľ nepovedala ani slovíčko. Namiesto toho vyhlásila: „Ani jedna z nás nemá rada prehliadky koní. Celý týždeň budeme jazdiť po lese.“

V tej chvíli Pam začula zvuk konských kopýt. Cez otvorené dvere stajne k nim na poníkoch cválali Anna a Lulu.

„Pod’te rýchlo!“ zakričala Anna. „So Svetluškou niečo nie je v poriadku.“

Pam nechala mamu za sebou a okolo svojich priateľiek sa rozbehla do výbehu. V opačnom rohu zbadala Svetlušku, ako hrabe kopytami po zemi a kope nohami. Pam uháňala cez výbeh smerom k poníkovi.

Vedela, že sa naozaj stalo niečo zlé.